

ningstjeneste altså gjort, fordi den franske efterretningstjeneste opfatter enhver kritik af de franske atomprøvesprængninger og den franske atompolitik som en kritik af og et angreb på staten.

Derfor er tærsklen for, hvornår de siger, at folk angriber den franske stat, også meget lave, end den ville være i Danmark, og det er selvfølgelig derfor, at der er et problem. Der kan også være et problem i forhold til andre EU-lande. Grækenland kunne man jo nævne. Der har været problemer tidligere i forhold til folk fra områder, som Grækenland havde kontakt med. Der kan være andre eksempler, hvor man kunne sige, at her er der nogle andre standarder. De forskellige standarder viser sig jo også klart i de problemer, som EU har i andre sammenhænge, med at definere, hvad man forstår ved terrorisme, for slet ikke at snakke om, når man skal definere, hvad der er hjælp til terrorisme.

Men o.k., det er der ikke forståelse for på nuværende tidspunkt. Vi må så afvente afvisningerne i Kastrup Lufthavn, og så må vi komme tilbage på det tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

I et tidligere indlæg endte hr. Søren Søndergaard med at fastslå, at Socialdemokratiets ofdfører ikke syntes, det var vigtigt at undersøge den pågældende sag, som er nævnt i beslutningsforslaget. Det var faktisk ikke det, jeg sagde. Jeg prøvede at forklare hr. Søren Søndergaard, at Danmark ikke har mulighed for det. Vi har ikke adgang til SIS-systemet, og vi vil vel næppe heller have adgang til det efter tiltræden, hvis det er en sag, vi ikke er involveret i. Både hr. Søren Søndergaard og jeg har været rimelig optaget af at sikre, at det kun var de relevante personer, der fik adgang til det system.

Min anden bemærkning skal være til det sidste, hr. Søren Søndergaard sagde nu fra talerstolen. Det er muligt, det er manglende sproglig formåen fra min side. Jeg opfattede det som noget nyt, men jeg kan forstå, at hr. Søren Søndergaard ville have et filter ind, så man ikke røg ud med det samme, når man kom til Kastrup. Det

har jeg simpelt hen ikke forstået, og jeg skal ikke tale på ministerens vegne, men jeg har heller ikke indtryk af, at ministeren forstod, at det var det, vi skulle have diskuteret. Det var sådan lidt pudsigt, at det kom op i afslutningsbemærkningen i stedet for at være fremgået lidt klarere af beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det eneste, der har været formålet med det her beslutningsforslag, som det jo også fremgår af teksten, er at forhindre, at folk automatisk bliver sendt tilbage, når de kommer til et land. Jeg synes, det er interessant, når fru Dorte Bennedsen siger, at vi ikke har mulighed for at få denne her sag opklaret, fordi vi jo ikke er involveret i den. Nej, og det var Holland sådan set heller ikke, og det vil Danmark heller ikke være, når en lignende person på vej til Greenpeaces hovedkontor i Holland finder ud af, at han godt vil ind at se Tivoli og derfor vil mellemlande i København. Så vil Danmark heller ikke være involveret som udgangspunkt, og så vil vedkommende blive sat på et fly tilbage til New Zealand.

Sådan er reglerne, medmindre vi lige præcis lægger en spærre ind, der gør, at man ikke automatisk bliver afvist. Det er den spærre, jeg efterlyser, og den har vi ikke kunnet få. Jeg tror ikke, det er tilfældigt, at vi ikke har kunnet få den, og jeg tror, der er flere eksempler, end man umiddelbart er klar over. Men vi må så afvente, at de eksempler kommer i Danmark. Så kan det være, at diskussionen bliver lidt mere konkret.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.